

N:o 14.

*Af Herr **Lars Börjesson:** Om underdånig skrifvelse rörande rättighet för kronofjerdingsmän till uppbördsprovision vid indrifning af resterande kommunalutskylder.*

Uti 70 § Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862, sådan den lyder i Kongl. Kungörelsen den 29 Juni 1866 stadgas att, vid indrifning af resterande kommunalutskylder, kronofogden eger att såsom uppbördsprovision jemväl uttaga hos den restskyldige tre procent af det resterande beloppet.

Vid indrifningen af dessa medel uti det fögderi jag är bosatt tillgår det på så sätt, att när kommunalordföranden aflemnat restlängd, fogden blott remitterar den till vederbörande länsman, denne sistnämnde återigen beordrar fjerdingssmannen att uttaga resterna hos de restskyldige eller teckna mot restbeloppet fullgoda panter, men fjerdingssmannen får för detta besvär ingenting af uppbördsprovisionen.

Om det torde kunna ifrågasättas huruvida fjerdingssmannen kan vara pliktig att ensam ombestyrja denna uppbörd eller pantning, så åtminstone är han väl skyldig att biträda kronans uppbördsmän härmed, och uti vidlyftiga kommuner kan detta besvär blifva ganska stort. När man vet att fjerdingssmanstjensten är en lönlös befattning, som ofta påläggas mindre jordbrukare, hvilka ej hafva tid eller råd att uträtta allt detta för intet, tycks det vara billigt att de för detta besvär, lika väl som för biträde vid indrifning af resterande kronouppbördsmedel, böra hafva någon ersättning.

Uti Kongl. Stadgan den 1 Juni 1850 föreskrifves, att fjerdingssmännen skola åtnjuta, vid biträde åt kronans uppbördsmän med indrifning af

oliquiderade uppbördsmedel, för sålunda indrifna medel hälften af uppbörds-
mannens andel i stadgade stämmoböter.

Då med uppbördsprovision vid indrifning af resterande kommunal-
utskylder icke lärer kunna förstås detsamma som stämmoböter vid indrif-
ning af obetalda kronoutskylder, får jag alltså hemställa:

det Riksdagen ville till Kongl. Maj:t ingå med underdånig an-
hållan att så måtte varda förordnadt, att fjerdingsman, då han
ensam ombestyr denna uppbörd eller pantning, måtte erhålla minst
tre fjerdedelar af uppbördsprovisionen, och då han anmodas biträda
kronans uppbördsmän härmed, han måtte erhålla hälften.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1873.

Lars Börjesson,
från Halland.

N:o 15.

*Af Herr **Törnfeldt**: Om ersättning af statsmedel för sådan löne-
förhöjning, som vid verkställd lönereglering blifvit kom-
minister tillerkänd, men hvars tillämpning hindras af pa-
stors ännu gällande lönekonvention.*

Regleringen af presterskapets löner på grund af nådiga Förordnin-
gen den 11 Juli 1862 har i allmänhet gått ut på att höja komministrar-
nes knappa inkomster. Men denna allmänt erkända gärd af rättvisa kan
dock på många ställen icke blifva tillämpad förr än efter flera års förlopp,
emedan af Kongl. Maj:t stadfästade lönekonventioner på 50 år lägga hin-
der i vägen, der antingen pastor eller församling eller båda få tillsläppa
förhöjningen och derföre icke vilja antaga regleringen så länge den kan